

ACC. N:R. 1909

Landskap: SKÅNE

Upptecknat av:

Härad: Frosta

Adress:

Socken: N. Rörum

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år i

Uppteckningen rör

Ordspråk o talesätt

från N. Rörums s.p.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12 Sid

Skriv endast på denna sida!

Följande ordspök är talorätt är Ordspök och
upptäckande inom Nona Pönnus talorätt
soken Froste härad efter skilda
personer. Nu skratta kemalsmannen
från varje ordspök har jag ansett
vara oordigt, då de alla är
allmänt kända i bygden.

När krabben är tom vilas hästerna

Där, som är nänting, där spillas
nänting

Den, som gömmer till natten, gömmer
till katten.

Det går ingenting, om jolsken är
för lång, för det finnes det råd till

Gamla stolar ha de beidaste kromen

Gamla katten vilja också leja mjölke

"Ingen rädder här," sa bonden,
när han sprang för haren.

"Ingen rädder här," sa
deriddaren, när han sprang för spöket

"Nu är det här," sa deriddaren
om spöket.

"Kör i vinn," sa Blomster.

"Den Jas vi," så Filén.

"Stäkten är väst," så säven
om de röda huvudarna.

"Det smakar ändå lite puntsmör,"
så pagen, som sro på en björntel.

Främnad med smogen väst.

Var skall staven vara, om inte
i grytan.

"Vore väl så va i sängen, så
den lade drängen, när han satt på
sängstocken.

En Karl står vid sitt ord och en
tiggare vid sin påse.

"Jag får väl låta bli de här, annars
går jag att låta ihjäl mej till sist," sa
han som förskräckt många sej.

"Nära bider inga vana".

"De tar sej", sa jaggen om
skrikandet.

Stund på mund så länge där
är en igen.

Han kände, som om han stulit
hästarna.

Flytta dej flage, för här kommer
en broms

Mudan ständes, för här kommer
en trygga

Ack du lille, om jag vilde —
ack du store, om jag torc (trödes)

"Den familie biden, fört va han
för ston å sen ble han för biden," sa
han, som skulle bli smickare.

Där va ägget, som Goupa lade
i uäloma.

"Nu gick sistan, sa koringen när
hurit brann

Vad mytla gör det att kom mjölkar,
när kom sparkas ud'et må foden.

Kräma dej, kist, emmas byter
jag ont dej.

När galna katten på riven skinn,
så gå de hem

Östernädes och Kärvinga häla
böjas med storm och stuler med veta.

Stora oi' (ord) är fullt fjäsk
fastnar inte i halven.

"Stora oi' är fjäsk", sa
räven om ängsmärgen.

"Njau, njau," sa Källingen,
"ja brande mej å vällingen."
"De va rätt," sa Katten,
"för du kunde lad me kett'en."

Om vintern säger koren:

"Huru -- huru -- i sommaren ska
jag bygga mej husus." - Men på
sommaren hörs han omkring at säga:
"Nu ä de has under vår (vårje) buske."

Den, som spottas i andras käl,
får själv äta opp den.

Mycket vatten rinner, under
mjölnarens stov.

Det är ingen konst att skära
bröda remmar ur andras lider.

Som jagten har också öron

När kättingen dör, får
bonden igen sin kor.

Orätt fis, med sorg förgis

Orätt fångat, lätt förgånget.

7 möcher ers alla lekter gå.

Isra runt och hälla tänd.